

Sökanden tillägger att de av kommissionens tjänstemän som har spritt ut felaktiga uppgifter beträffande hennes arbetsskada och till och med fört in sådana uppgifter i en utredningsrapport har gjort sig skyldiga till en allvarlig förseelse. Svaranden bär ansvaret för denna förseelse och är därför skyldig att ersätta den ekonomiska och ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit.

Talan väckt den 3 februari 2006 – Tolios m.fl. mot revisionsrätten

(mål F-8/06)

(2006/C 74/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Iraklis Tolios (Paris, Frankrike), François Muller (Strasbourg, Frankrike) och Odette Perron (La Rochelle, Frankrike) (ombud: G. Vandersanden och L. Levi, avocats)

Svarande: Europeiska revisionsrätten

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- förklara att talan kan upptas till sakprövning och bifalladensamma, även vad gäller invändningen om rättsstridighet,
- följaktligen upphäva sökandenas pensionsbesked från mars 2005, vilket leder till att den korrigeringskoefficient som gäller för huvudstaden i deras hemviststat skall tillämpas eller åtminstone en korrigeringskoefficient som på ett adekvat sätt speglar skillnaderna i levnadsomkostnader på de orter där sökandena anses göra sina utgifter, så att likvärdighetsprincipen iakttas,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena i detta mål är samtliga tjänstemän som har gått i pension före den 1 maj 2004. De vänder sig mot den övergångsordning som har genomförts i avvaktan på att korrigeringskoefficienterna skall avskaffas, genom rådets förordning (EG, Euratom) nr 723/2004 av den 22 mars 2004 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenska-

perna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna ⁽¹⁾, i den del denna ordning bygger på en ny beräkning av korrigeringskoefficienterna för pensioner som inte längre anknyter till huvudstaden utan till de genomsnittliga levnadsomkostnaderna i medlemsstaten där pensionären har styrkt att han har sin huvudsakliga hemvist.

Sökandena har till stöd för sina yrkanden för det första gjort gällande att ovannämnda förordning grundas på en felaktig motivering, eftersom varken den ökade integreringen inom gemenskapen, fri rörlighet och fritt uppehälle eller svårigheterna att kontrollera var pensionärerna har sin verkliga hemvist, kan utgöra grund för övergångsordningen i fråga.

Sökandena har vidare gjort gällande åsidosättande av likbehandlingsprincipen, rättssäkerhetsprincipen, principen om retroaktivitet för förvärvade rättigheter och principen om skydd för berättigade förväntningar.

⁽¹⁾ EUT L 124, 27.4.2004, s. 1.

Talan väckt den 30 januari 2006 – Canteiro Lopes mot kommissionen

(mål F-9/06)

(2006/C 74/69)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Rui Canteiro Lopes (Lissabon, Portugal) (ombud: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 13 oktober 2005 att inte föra upp sökanden på förteckningen över de mest välmeriterade tjänstemännen och att inte befordra honom till lönegrad A4 under befordringsomgången för år 2000, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den 21 december 2000 anförde sökanden klagomål mot beslutet att inte befordra honom till lönegrad A4 under befordringsomgången för år 2000. Den 2 juli 2001 gav svaranden honom rätt och informerade honom om att åtgärder hade vidtagits i syfte att färdigställa hans betygsrapport, vilket dock aldrig gjordes. Sökanden har följaktligen begärt att få information angående uppföljningen av beslutet av den 2 juli 2001. Efter att svaranden erkänt att betygsrapporterna för åren 1995–1997 och 1997–1999 hittills inte hade färdigställts föreslog svaranden för sökanden att hans betyg för åren 1997–1999 skulle sättas till samma nivå som i betygsrapporten för åren 1999–2001.

Trots att sökanden tackade nej till detta förslag avslutade svaranden sökandes betygsrapport avseende perioden 1997–1999 och beslutade att inte föra upp honom på förteckningen över de mest välmeriterade tjänstemännen och därmed inte heller befordra honom till lönegrad A4 under befordringsomgången för år 2000.

Sökande gör till stöd för sin talan gällande att beslutet är ogiltigt med hänsyn till att det fattades utan att det förelåg några lagligen upprättade betygsrapporter för de omtvistade perioderna. Kommissionen har nämligen begått ett tjänstefel genom att inte i skälig tid upprätta betygsrapporter avseende sökanden för perioden den 1 juli 1995 till den 30 juni 1999.

Sökanden anför vidare att kommissionen har gjort en felaktig bedömning av sökandens meriter, eftersom den använde sig av underordnade kriterier, såsom ålder och anställningstid, som inte kan användas annat än när de befordringsbara tjänstemännens meriter är likvärdiga. Det villkoret var inte uppfyllt i förevarande fall. Det omtvistade beslutet strider mot såväl artikel 45 i tjänsteföreskrifterna som principen om likabehandling.

Talan väckt den 31 januari 2006 – Larsen mot kommissionen

(mål F-11/06)

(2006/C 74/70)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Holger Larsen (London, Förenade kungariket) m.fl. (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

- ogiltigförklara beslutet som chefen för Byrån för löneadministration och utbetalning av individuella ersättningar fattade den 2 mars 2005 att sänka sökandens lön från och med den 1 maj 2005,
- förplikta svaranden att erlagga det hyresbidrag till sökanden som han har rätt till sedan den dagen då ersättningen inte längre har betalats ut, jämte kompensationsränta beräknad enligt Europeiska centralbankens centrala räntesats, höjd med två punkter, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är tjänsteman med anställning vid kommissionens representationskontor i London och erhöll hyresbidrag från och med den 1 oktober 2002 i enlighet med artikel 14 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna och förordning nr 6/66/Euratom och nr 121/66/EEG⁽¹⁾. Eftersom denna artikel upphävdes vid reformen av tjänsteföreskrifterna framtog kommissionen sökanden detta bidrag genom beslut av den 2 maj 2005.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden först att artiklarna 62 i tjänsteföreskrifterna och 19 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna har åsidosatts. Han gör särskilt gällande att svaranden felaktigt har tillämpat den sistnämnda artikeln enligt den tolkning som administrationernas chefer i kollegium fastställde den 14 oktober 2004 enligt vilken hyresbidrag utesluts från de delar av lönen som omfattas av de övergångsbestämmelser som fastslås i den nämnda artikeln. En sådan tolkning är rättsstridig då den inskränker omfattningen av den garanterade grundlön som avses i den aktuella bestämmelsen.

Sökanden framhåller vidare att principen om att tjänstemän skall ha likvärdig köpkraft oavsett tjänstgöringsort, såsom den fastslås i artiklarna 64 och 65 i tjänsteföreskrifterna, har åsidosatts i det ifrågasatta beslutet.

⁽¹⁾ Rådets förordning nr 6/66/Euratom, 121/66/EEG av den 28 juli 1966 om fastställande av en lista över de orter för vilka hyresbidrag kan beviljas, detta bidrags maximala belopp samt reglerna för dess beviljande, EGT 1966, 150, s. 2749; (svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 29).